

100310 19.30 uur Groningen Filipp 4:6v

Lezing: Filipp. 4

Gemeente van onze Heer Jezus Christus,

*6 Wees over niets bezorgd, maar vraag God wat u nodig hebt en dank hem in al uw gebeden.
7 Dan zal de vrede van God, die alle verstand te boven gaat, uw hart en gedachten in Christus Jezus bewaren.*

Bezorgd zijn, wat doet het met ons, wat doen we daar mee?

Er zijn wel redenen om bezorgd te zijn.

Het grootste optimisme over menselijk kunnen is de laatste jaren opnieuw geremd. Ze heeft plaats gemaakt voor zorgen. Er blijken veel dingen in de wereld te zijn die niet zo eenvoudig onder controle te brengen zijn. Het vertrouwen in grote machten op globaal niveau is geschaad en dat roept bezorgdheid op onder mensen die oog hebben voor globale trends:

- de VS die jarenlang, ondanks de afkeer die er soms werd gevoeld ten opzichte van dit land, als voorbeeld van menselijk presteren werd gezien, is een grootmacht in zwaar weer. Een reus op lemen voeten. Dit roept zorgen op voor de stabiliteit van de economie en ook van vrede en veiligheid.
- de wetenschap als bolwerk van objectieve kennis, blijkt rondom de laatste grote klimaatconferentie helemaal niet zo onomstreden en objectief te zijn. Weten we eigenlijk wel wat er gebeurt met het klimaat en waarom, en is er iets aan te helpen?

Daarnaast zijn er trends in ons land die zorgen oproepen en ook heel direct ons leven raken:

- in de politiek: welke kant gaat het op; blijft ons land nog bestuurbaar?
- in de kerk: blijft er een plek waar ik kan samenkomen met anderen om het Woord te horen en te worden gevoed?
- wat gebeurt er nog in de economie? Krijg ik straks werk? Houd ik mijn werk nu? Krijg ik mijn bedrijf van de grond?

En je hebt je eigen leven nog wel meer dingen waar allerlei problemen zijn die zorgen oproepen:

- gezondheid (uitslagen die als zwarte onweerswolken boven je hoofd hangen); psychische problemen die je steeds als een sluipmoordenaar in de rug aanvallen en je een gevoel van zwartgalligheid geven, van zinloosheid.
- studie: lukt het wel? is dit wat God van mijn leven vraagt? geloofsvragen - wetenschap;
- gezin: wat moet er mijn kinderen? kunnen we het allemaal aan?
- relatie: waarom loopt dat niet, of waarom krijg ik geen relatie? Een vraag die enorm kan raken aan je persoonlijkheid: wie ben ik, mag ik er wel zijn?

Zo zijn er zoveel bronnen van zorgen, redenen om bezorgd te zijn.

Wat doen zorgen met je? Ze maken je onrustig: dingen waar je je zorgen over maakt, houden je uit je slaap, nemen je concentratie weg.

Het kan je zelfs angstig maken. En daardoor verlies je levensvreugde en kracht. Niet positief dus.

En onder en in dat alles speelt nog een andere kant mee. Namelijk die van je relatie met God. Bezorgd-zijn is een houding waar herhaaldelijk tegen wordt gewaarschuwd. Het is een aantasting van je geestelijke gezondheid. Het is niet alleen slecht voor je, het heeft ook iets van ongelof, of van bedreiging voor het geloof. Je zou het niet zomaar verwachten. Het lijkt alsof het iets vrijblijvends is, maar dat is het niet.

Zowel in het evangelie als in de brieven wordt daartegen gewaarschuwd. Jezus zegt: wees niet bezorgd. En in een gelijkenis over het zaad in de akker, zijn zorgen als doornen en distels die het evangelie verdrukken.

Vanavond lezen we hetzelfde. We krijgen de aansporing om niet bezorgd te zijn. Bezorgdheid, zorgen in de zin van een macht die je leven lamlegt, is een houding die niet kan. Die niet aansluit op geloof. Precies daar gaan het om in het gedeelte van vanavond. Het is wel goed om te bezien op welke plaats die aansporing staat. Het blijkt namelijk helemaal verweven te zijn met andere dingen. We hebben vanavond gelezen uit Filipp 4. Dit laatste hoofdstuk is een de toepassing van de uiteenzetting van het grote heil in Jezus Christus. Als Christus de grondslag onder ons leven is, en als Hij het grote voorbeeld is, heeft dat gevolgen voor hoe je leeft.

vers 1 zegt: Daarom sta zo vast in de Heer. En dat vast staan, op je post blijven als een goed soldaat heeft een aantal gevolgen. Als Hij voor ons gestorven is, als Hij zoveel liefde van de Vader heeft geopenbaard, dan geldt de aansporing

- v 2/3: eensgezind - naar buiten toe/vooral in de gemeente
- v 4: verheugd in God - in je hart
- v 5 vriendelijk: iets van Koninklijke bescheidenheid - naar buiten toe/overal:
dit alles kan ook, want de Heer is nabij: of in de zin van Hij is met je, of: Hij komt spoedig. Het zal niet lang meer duren.
- v 6-8 niet bezorgd zijn - in je hart / loopt dus parallel met het je verheugen in God v 4.
- daarna de aansporing om goede dingen te bedenken.

Zo staat 'bezorgdheid' zijn in een rijtje over christelijke ethiek, christelijke levenshouding. Het heeft dus echt alles te maken met het werk van Christus. Met de grootheid van wie Hij is. Het is niet alleen ongezond, het is ook niet vrijblijvend.

Niet doen dus.

Niet bezorgd zijn is makkelijk gezegd. Wat moet je dan doen?

Je kunt er in blijven rondzwemmen.

Je kunt het proberen te overschreeuwen. Dat zie je nogal eens.

Je kunt vluchten in allerlei afleiding: entertainment en genotsmiddelen, zodat je in een roes niets onder ogen hoeft te zien.

Je kunt ook proberen rationaliseren: je relativeert en je zoekt oplossingen. Op zichzelf goed en heel wat gezonder dan het vluchtgedrag. Maar vaak is het niet afdoende; tussen zorgen maken en zoeken van oplossingen zit soms maar een heel dun lijntje. Zeker wanneer wat we ons

bedenken niet de oplossing geeft. Zo zit dat monster van de angst en de onrust op de loer en als je even niet uitkijkt, bespringt het je.

Het Schriftwoord van vanavond reikt ons een geheel andere oplossing aan. Een waarbij de zorgen niet bij jezelf blijven, maar aan God bekend gemaakt worden:

Vraag aan God wat je nodig heb. Of iets breder: maak Hem bekend wat er is in je hart. De grote dingen. De dingen op een schaal waar je niets mee kunt. Ook de kleinere dingen. Die gedachten waar je je eigenlijk voor schaamt om ze te noemen. Voor God zijn ze niet te klein. Vertel aan God waar je zorgen over hebt. Hij is Vader, omwille van Christus. *Maken we daar tijd voor? Geen tijd omdat we het zo druk hebben, omdat we ons om van alles bekommeren?*

En in die gebeden danken we God voor alles wat Hij aan ons schenkt. Het is niet alleen maar vragen, maar ons ook realiseren wat we al hebben ontvangen. Dat geeft al een geweldige basis voor vertrouwen: moet je eens zien wat we allemaal hebben gekregen. Voor hoeveel dingen de Heer al heeft gezorgd. Waarom dan die grote bezorgdheid. Hij heeft altijd gegeven wat we nodig hebben.

En als je je zo tot God richt, zal de vrede van God die ons begrijpen overstijgt ons harten bewaren.

Hoe moeten we dat zien?

Het gebed is de oefening van het geloof. Het geloof als het oog dat meer ziet dan mensen kunnen zien. En daardoor meer ervaren dan met verstand kan worden beredeneerd. Het is 'als ziende de Onzienlijke'. Je gaat rekenen met Gods macht, Gods trouw, Gods liefde. Die oefening van het geloof, brengt ons in de werkelijkheid van God, de werkelijkheid die rust en vrede brengt. We denken vaak zo klein van God. Alsof Hij er eigenlijk niet is. Onze gebeden zijn vaak zo lauw, omdat we geen verwachting hebben. Maar, weet dit: onze God leeft en werkt en heeft lief en wacht op de gebeden van zijn kinderen. En inderdaad, zo ervaar ik dat ook, zodat ik die levende werkelijkheid van God tot me door laat dringen, komt er ook een vrede en rust. Alsof je ogen geopend worden en je in eens ziet: zij die met ons zijn, zijn meer dan die tegen ons zijn.

Je kunt het ook anders zeggen: vrede is een vrucht van de Geest. De vrede van God is het ervaren van een diepe rust en kalmte door de Geest. In onze toewending naar God, wendt God zich tot ons. Hij legt de schimmen van angst en onvrede het zwijgen op. Het is als het woord van Jezus tegen de kolkende zee: zwijg en wees stil. En stil wordt het.

Vrede die er ook komt doordat je alles relateert aan wat God gedaan heeft en kan doen en daarmee ook relateert. Die verbinding met zijn werkelijkheid is een correctie op wat wij allemaal verzinnen. Onze gedachten worden geheiligd en gezuiverd door wat we hebben gezien in Jezus Christus. Zijn aanstaande komst maakt het mogelijk om koninklijk bescheiden te zijn. Zijn voorbeeld maakt het mogelijk om te verdragen wat in zichzelf moeilijk te verdragen is.

Het gebed is de oefening daarin en uiting daarvan, dat wij ons leven delen met Christus. Het is je leven spiegelen en koppelen aan zijn werkelijkheid. Niet alleen maar vragenbriefjes inleveren, maar je leven leven in het licht van wie Hij is.

Je kunt dat zien aan Paulus zelf. Paulus zit gevangen en heeft niet veel ruimte om te leven. Toch zegt hij: *13 Ik ben tegen alles bestand door hem die mij kracht geeft.* Die dingen kon hij aan. Hij ervaart Gods kracht om te dragen. Want, hij ziet heel zijn leven als onderdeel van Jezus' werkelijkheid. Het leven is voor hem Christus en het sterven is hem winst. En hij heeft, ondanks alles die intense wil om geheel en al gelijkvormig te worden aan Jezus. Dat is zijn levenskader: alles met Christus willen delen en in Hem willen delen. En daarom heeft hij vrede, de vrede van God. Daarom, omdat hij heel zijn bestaan deelt met Christus. Daarom kan hij zich verheugen in de Heer. Kan hij psalmen zingen in de nacht, in de gevangenis. Dat kan omdat hij vaststaat in de Heer en al zijn wensen met dankzegging bekend maakt bij God. Hoeveel hij precies krijgt en ontvangt is niet het uiteindelijke. Hij weet dat hij genoeg krijgt. Hij weet dat hij kracht krijgt om onder alle omstandigheden overeind te blijven.

Dat is waar het uiteindelijk omgaat: omdat we een willen zijn met Hem, delen we onze zorgen met God. En die eenheid biedt zoveel perspectief, dat je ook als het minder gaat, dat kunt verdragen, omdat er meer komt!

En daarbij kunnen we ook nog aantekenen dat God een royale God is. Het is dus niet alleen maar verdragen en verdragen. De apostel geeft aan het einde immers ook een rijke belofte: mijn God zal uit de overvloed van zijn majesteit elk tekort van u aanvullen door Jezus Christus. We mogen rekenen op de goedgunstigheid van de eeuwige God.

Zo kunnen we de zorgen voor het komende seizoen kwijt. Er is dus alle reden om niet met je zorgen te blijven ronddwalen. Breng je wensen met dankzegging bij God. Je zult dus merken dat de werkelijkheid van God je hart zal bewaren en ook je gedachten. Ons verstand wordt niet uitgeschakeld, onze gevoelens niet weggedrukt, maar ze worden beschermd door die vrede van God. Daarom kan het als tegenwicht gelden voor bezorgdheid. Een bezorgdheid die je hart en je gedachten op hol jaagt en de vrede wegjaagt. De rusteloosheid van deze cultuur. Deze vrede zal als een detachement soldaten ter bescherming rondom je hart en je zinnen/verstand zich legeren, zodat geen vijand de rust kan verstoren. En in die vrede van God kun je bedenken wat de goede weg voor je is. Zullen er wegen geopend worden door de wijsheid en kennis van God, om het goede te vinden. Daarom, wees stil voor God. Amen.